

dende ordning. Det er vi Socialdemokrater enige i.

Såfremt vi turde stole på, at der inden for en ganske kort tid kunne etableres en ny ordning, hvor vi i en større udstrækning end nu kunne støtte udgivelsen og frembringelsen af bøger med større vægt på den kulturelle, den sproglige og den kunstneriske side – kort sagt mere kvalitet – er vi med. Men vi tror ikke rigtig på, at den nuværende regering vil kunne kreere en sådan løsning endsige skaffe de nødvendige midler.

Jeg skal så også for en fuldstændigheds skyld sige, at jeg tror ikke på en direkte kopiering af hverken et norsk eller et svensk system. Det skal gennemarbejdes ganske meget.

Vi vil derfor konkluderende foreslå, at fastprissystemet i sin nuværende form fortsættes. Vi er meget godt tilfredse med at kunne være med til det forslag til vedtagelse, der lægger op til dette. Vi er også meget godt tilfredse med, at der bliver en rimelig tid, nemlig ca. 2½ år. Alt i alt vil jeg godt sige tak på bogens vegne, på bogakørernes vegne, for at vi har fået dette forslag til en løsning på et lidt vanskeligt problem.

Kl. 10.35

Må jeg så slutte med at sige, at jeg har nu tre gange hørt folk sige »bogmoms«, tre forskellige medlemmer af Folketinget, herunder en minister. Vi har altså en ikkedifferentieret moms, og vi har en moms, der er sammenlignelig på bøger. Så det er lidt urimeligt at snakke om bogmoms. Det giver en skæv vinkel på tingene. Der er tre-fire undtagelser fra den generelle moms, men det er altså ikke lige bogmomsen.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg skal lige for en god ordens skyld sige, at i det forslag til vedtagelse, som jeg læste op før, har der indsnegtet sig en lille fejl. Der manglede et par bogstaver. Det var det udvalg, der skulle nedsættes for bogmarkedet, hvori der skulle indgå repræsentanter for Forlæggerforeningen, Boghandlerforeningen og forfatterforeningerne plus konkurrencemyndighederne samt udlandet. Det er mere for at gøre det klart, at det er forfatterforeningerne.

Formanden:

Jeg skønner, at den tilføjelse er så beskeden, at vi kan tage den med, uden at vi skal til at ændre på forslaget til vedtagelse.

Louise Frevert (DF):

I Dansk Folkeparti forstår vi godt, hvorfor SF har stillet dette relevante spørgsmål til regeringen, specielt set i lyset af, at Konkurrencestyrelsen skal ind og revurdere den nuværende ordning med hensyn til bogpriser. I Dansk Folkeparti er vi da også bekymrede, hvis vi skal til at gå en gal udvikling i møde.

Dansk Folkeparti bryder sig hverken om centralisme eller monopoler. Derfor mener vi, at den liberalisering af bogmarkedet, der skete i april 2000, hvor Konkurrencerådet besluttede, at tilladelsen til, at danske forlag fortsat må sætte faste priser på danske bøger i udgivesåret samt efterfølgende kalenderår, kunne opretholdes, var en rimelig idé – dog med visse indskrænkninger, så det ikke var en fuldstændig frigivelse af priserne.

Indskrænkningen blev, at forlagene ikke længere skulle være forpligtet til at sætte faste priser, men forpligtelsen erstattedes af en ret til det. Det vil sige, at i den dispensation, som der allerede er givet, er der mulighed for at have den frihed, som man har efterlyst.

Dansk Folkeparti mener, at en liberalisering af bogpriserne i Danmark på længere sigt vil være givtig for bogen, ikke alene ud fra en kulturpolitisk betragtning, men også ud fra en kulturhistorisk betragtning. Dansk er et lille, begrænset sprog ligesom norsk og svensk, og man har jo set, hvordan det er gået i Sverige, da man fjernede bogmomsen og satte den til 6 pct. og liberaliserede priserne. Der må man nu give et tilskud på 85 mio. kr. til boghandlerne, for at de overhovedet kan overleve.

Dette er jo fuldstændig uhørt, da man naturligvis ikke skal gå ind og blande sig unødigt i de markedsmaessige mekanismer og give visse dele af erhvervslivet penge og ikke andre, når der vil være grupper, som via regelsæt i princippet vil kunne klare sig selv, som det jo er tilfældet på nuværende tidspunkt.

De eneste, der egentlig opponerer imod den nuværende dispensation, er selvfølgelig de store koncerner, og her er det vigtigt, at vi holder hånden over vores kulturskat, hvor det bærende element er vores sprog, og forlænger den nuværende ordning, indtil man har fundet en løsning, så vi ikke ser private erhvervsdrivende gå ned med flaget.

Det danske sprog er udsat for en massiv påvirkning udefra i disse tider, og derfor skal der satses på, at der bliver udgivet bøger på dansk. Allerede på nuværende tidspunkt er status, at